

Asia C-442/19

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä**

Jättämispäivä:

12.6.2019

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

7.6.2019

Valittaja:

Stichting Brein

Vastapuoli:

News-Service Europe BV

Pääasian kohde

Kassaatiomenettelyssä on kyse News-Service Europe BV -nimisen yhtiön (jäljempänä NSE), joka on entinen Usenet-palveluntarjoaja, vastuusta suojattujen teosten levittämisestä Usenetin kautta ilman oikeudenhaltijoiden, joiden etua Stichting Brein valvoo, lupaa.

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeudellinen perusta

Käsitteen ”yleisölle välittäminen” tulkinta direktiivin 2001/29/EY 3 artiklan 1 kohdan mukaisessa merkityksessä, kun kyseessä on alusta, jossa käyttäjät voivat uutisryhmiä sisältävän yleisnäkyvän ja/tai yksilöllisen viestitunnuksen avulla löytää ja ladata suojattuja teoksia, sekä direktiivin 2001/29/EY 3 artiklan 1 kohdan ja direktiivin 2000/31/EY 14 artiklan 1 kohdan välisen yhteyden tulkinta. SEUT 267 artikla.

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Suorittaako Usenet-palvelujen alustan operaattori (jollainen NSE on ollut edellä 3.1 ja 4.2.3 kohdassa kuvattujen kaltaisissa olosuhteissa tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY (EYVL 2001, L 167, s. 10; jäljempänä tekijänoikeusdirektiivi) 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yleisölle välittämisen?

2. Jos ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava myöntävästi (ja kyseessä on siis yleisölle välittäminen):

Onko sen vahvistaminen, että Usenet-palvelujen alustan operaattori suorittaa tekijänoikeusdirektiivin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yleisölle välittämisen, esteenä tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8.6.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY (EYVL 2000, L 178, s. 1; jäljempänä sähköisestä kaupankäynnistä annettu direktiivi) 14 artiklan 1 kohdan soveltamiselle?

3. Jos ensimmäiseen tai toiseen ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava kieltävästi (ja sähköisestä kaupankäynnistä annetun direktiivin 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun vastuusta vapauttamiseen vetoaminen on periaatteessa mahdollista):

Onko Usenet-palvelujen alustan operaattorilla, joka tarjoaa edellä 3.1 ja 4.2.3 kohdassa kuvattuja palveluja, aktiivinen rooli, joka on muulla tavalla esteenä sille, että vetoaminen sähköisestä kaupankäynnistä annetun direktiivin 14 artiklan 1 kohtaan voi menestyä?

4. Voidaanko Usenet-palvelujen alustan operaattoria, joka suorittaa yleisölle välittämisen ja joka voi vedota menestyksekkäästi sähköisestä kaupankäynnistä annetun direktiivin 14 artiklan 1 kohtaan, kieltää jatkamasta loukkausta tai voidaanko sitä vastaan antaa määräys, joka pitää sisällään enemmän kuin mitä sähköisestä kaupankäynnistä annetun direktiivin 14 artiklan 3 kohdassa mainitaan, vai onko tämä sähköisestä kaupankäynnistä annetun direktiivin 15 artiklan 1 kohdan vastaista?

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY: johdanto-osan 27 perustelukappale, 3 artiklan 1 ja 2 kohta

Tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8.6.2000 annettu Euroopan

parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY: 14 artiklan 1 ja 3 kohta, 15 artiklan 1 kohta

Tekijänoikeudesta ja lähioikeuksista digitaalisilla sisämarkkinoilla ja direktiivien 96/9/EY ja 2001/29/EY muuttamisesta 17.4.2019 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/790: 17 artiklan 1 ja 3 kohta

Unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö, johon viitataan

Tuomio 7.12.2006, SGAE C-306/05, EU:C:2006:764

Tuomio 23.3.2010, Google France ja Google, yhdistetyt asiat C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159

Tuomio 12.7.2011, L'Oréal ym., C-324/09, EU:C:2011:474

Tuomio 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379

Tuomio 26.4.2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300

Tuomio 14.6.2017, Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456

Tuomio 7.8.2018, SNB-REACT, C-521/17, EU:C:2018:639

Kansalliset oikeussäännöt, joihin viitataan

Siviililaki (Burgerlijk wetboek): 6:196c §:n 1, 4 ja 5 momentti

Yhteenveto tosiseikoista ja menettelystä pääasiassa

- 1 Stichting Breinin sääntöjen mukaan sen tavoitteena on tietovälineiden ja tiedon oikeudettoman käytön torjuminen ja tiedon omistajien ja tiedon laillisten käyttäjien etujen valvominen tätä tarkoitusta varten.
- 2 NSE oli Usenet-palvelujen alustan operaattori. Rechtbank Amsterdamin (Amsterdamin alioikeus) antaman tätä oikeudenkäyntiä edeltäneen tuomion jälkeen NSE lopetti toimintansa Usenet-palveluntarjoajana.
- 3 Usenet on ollut olemassa vuodesta 1979 lähtien, ja se on osa internetiä. Se on maailmanlaajuinen alusta viestien vaihtamista varten. Usenet koostuu joukosta keskusteluryhmiä (uutisryhmät), jotka on luokiteltu hierarkkisesti aiheen mukaan. Usenet-käyttäjät voivat itse perustaa uusia uutisryhmiä. He voivat julkaista viestejä (lähettää palvelimelle tai julkaista) itse määrittämässään uutisryhmässä. Julkaistun viestin otsikko (header) lisätään uutisryhmän yleisnäkymään (overview), ja muut käyttäjät voivat sen avulla löytää viestin uutisryhmästä. Viesteissä on myös yksilöllinen viestitunnus, joka luodaan automaattisesti, kun

käyttäjä julkaisee viestin. Viestit voidaan löytää myös tämän viestitunnuksen avulla. Usenet-käyttäjät voivat siis hakea viestejä valitsemalla viestin uutisryhmän yleisnäkymässä tai suoraan yksilöllisen viestitunnuksen avulla. He voivat halutessaan ladata löytämänsä viestit.

- 4 Useat palveluntarjoajat tukevat Usenetia. Jos viestin julkaisee tietyn Usenet-palveluntarjoajan käyttäjä, se vaihdetaan kerran kaikkien muiden Usenet-palveluntarjoajien kanssa. Tätä prosessia kutsutaan synkronoinniksi tai peeringiksi. Usenet-palveluntarjoajat tallentavat itse omilta käyttäjiltään vastaanottamansa viestit palvelimilleen, samoin viestit, jotka ne vastaanottavat muilta Usenet-palveluntarjoajilta synkronoinnin kautta. Vanhimmat viestit poistetaan automaattisesti, jotta saadaan tilaa uusille viesteille. Aikaa, jona viestit pysyvät tallennettuina, kutsutaan säilytysajaksi. Vuoden 2011 toukokuussa säilytysaika oli NSE:llä 400 päivää. Kaikkien Usenet-palveluntarjoajien sisältötarjonta on synkronoinnin tai peeringin vuoksi periaatteessa sama. Mahdollisia eroja aiheuttavat erilaiset säilytysajat (ja mahdollisesti häiriöt tai poistaminen niin kutsutun ilmoitus- ja poistamismenettelyn (notice and takedown, jäljempänä NTD-menettely) seurauksena).
- 5 Usenetia käytetään muun muassa kuvia, ääntä tai tietokoneohjelmistoja sisältävien viestien levittämiseen. Tätä varten käyttäjän tietokoneella oleva binaaritiedosto (joka sisältää esimerkiksi elokuvan, musiikkia tai pelin) jaetaan ja koodataan tietokoneohjelmiston avulla suureksi joukoksi alfanumeerisia viestejä, jotka sitten tuodaan Usenetiin. Viestejä, jotka luodaan binaaritiedoston koodauksen ja jakamisen kautta, kutsutaan binaareiksi. Muut käyttäjät voivat kerätä näitä binaareja ja liittää niitä toisiinsa ja dekodata ne tietokoneohjelmiston avulla saadakseen alkuperäisen binaaritiedoston. Tähän tarvittava tietokoneohjelmisto on ilmaiseksi saatavilla internetissä. NSE ei kehitä, tarjoa tai toimita tällaista tietokoneohjelmistoa. Käyttäjä voi löytää (viestitunnusta käyttämällä) erilaisten hakukoneiden ja ohjelmistosovellusten avulla haluamaansa musiikkia tai elokuvia Usenetissä.
- 6 NSE:n asiakkaat olivat esimerkiksi internetpalveluntarjoajia, jotka sisällyttivät Usenet-käyttämättömyyden kuluttajille tarjoamaansa internetpalvelupakettiin. Asiakkaana oli voinut olla myös niin kutsuttu jälleenmyyjä, joka myi kuluttajille suoran pääsyn NSE:n palvelimille antavia tilauksia. Kummassakin tapauksessa kuluttajalle annettiin tilaisuus ladata sisältöä NSE:n palvelimilta. NSE ei käynyt kauppaa suoraan kuluttajien kanssa.
- 7 NSE on melko pian 6.4.2009 jälkeen ottanut käyttöön NTD-menettelyn. NSE otti vähän ennen 24.5.2011 käyttöön myös niin kutsutun Fast Track -menettelyn. Tämä menettely antaa tietyille osapuolille oikeuden poistaa lainvastaiset sisällöt välittömästi NSE:n palvelimilta (ilman NSE:n väliintuloa).
- 8 Stichting Brein vaatii lyhyesti sanottuna i) vahvistamaan, että NSE loukkaa oikeudenhaltijoiden, joiden etua Stichting Brein valvoo, tekijänoikeuksia ja lähioikeuksia, ii) vahvistamaan, että NSE on vastuussa loukkaavista toimista

aiheutuneesta vahingosta, ja iii) antamaan binaareihin rajoitetun määräyksen, jolla velvoitetaan lopettamaan loukkaaminen. Stichting Brein on perustellut vaatimuksiaan sillä, että NSE loukkaa itse oikeudenhaltijoiden tekijän- ja lähioikeuksia ja toimii myös muuten lainvastaisesti ylläpitämällä kaupallisen voiton tavoittelemiseksi latausjärjestelmää, minkä yhteydessä tallennetaan ja levitetään suuria määriä suojattua sisältöä ilman lupaa.

- 9 Rechtbank Amsterdam on hyväksynyt edellä 8 kohdan i) luetelmakohdassa tarkoitetut vahvistusvaatimukset ja antanut iii) luetelmakohdassa tarkoitetun lopettamiseen velvoittavan määräyksen. Rechtbank hylkäsi edellä ii) luetelmakohdassa tarkoitetun vahvistusvaatimuksen sillä perusteella, että vaatimusta ei ollut riittävästi perusteltu.
- 10 Gerechtshof Amsterdam (Amsterdamin ylioikeus) kumosi rechtbankin tuomion ja velvoitti NSE:n siltä varalta, että se jatkaa toimintaansa Usenet-palveluntarjoajana, ottamaan käyttöön NTD-menettelyn. Se esitti tältä osin seuraavat perustelut.
- 11 Kun NSE tarjoaa sisältöä palvelimiensa kautta käyttäjille, se suorittaa väliintulon, joka johtaa siihen, että sisältö saatetaan uuden yleisön saataville. Siltä osin kuin kyseessä on NSE:n omien käyttäjien julkaisemien viestien välittäminen muille Usenet-palveluntarjoajille, NSE voi vedota BW:n 6:196c §:n 1 momenttiin (pelkkä siirtotoiminta). Siltä osin kuin kyseessä on sisältöjen tallentaminen NSE:n palvelimille säilytysajan ajan, NSE voi vedota BW:n 6:196c §:n 4 momentissa tarkoitettuun vastuun pois sulkemiseen (säilytys eli hosting). Gerechtshof katsoo, että NSE:n palvelut ovat luonteeltaan puhtaasti teknisiä, automaattisia ja passiivisia. Vastuun poissulkemisella BW:n 6:196c §:n nojalla tarkoitetaan muun muassa, ettei se, joka voi vedota tähän pykälään, ole vastuussa lainvastaisen teon tekijänä sillä perusteella, että hän loukkaa itsenäisesti muiden oikeuksia, vain sen takia, että hän helpottaa kolmansien tekemiä loukkauksia. Tästä syystä gerechtshof ei ole pitänyt perusteltuna hyväksyä Stichting Breinin esittämiä vahvistusvaatimuksia. Niissä on nimittäin lähtökohtana se, että NSE on myös vastuussa oikeudenloukkaajana.

Gerechtshof katsoo, ettei velvoittavaa määräystä voida perustella NSE:n vastuulla lainvastaisen teon tekijänä. Tämä ei sulje pois sitä, että BW:n 6:196c §:n 5 momentti huomioon ottaen voidaan antaa määräys tai asettaa kielto. Rechtbankin antama lopettamista koskeva määräys ei kuitenkaan liity NSE:n rooliin sellaisen palvelun tarjoajana, jonka avulla loukkaus on suoritettu, eli tilanteeseen, joka on monimutkaisempi kuin oikeudenloukkaajan rooli ja johon sopivat muun tyyppiset tuomioistuimen määräykset (unionin tuomioistuimen tuomio 12.7.2011, L'Oréal). Määräyksellä asetetaan NSE:lle yleinen velvoite valvoa siirtämiään ja tallentamiaan tietoja, mikä on sähköisestä kaupankäynnistä annetun direktiivin 15 artiklan vastaista. Asianmukainen toimenpide on velvoittaa NTD-menettelyn käyttöönottoon.

Pääasian asianosaisten keskeiset perustelut

- 12 Stichting Breinin mukaan NSE on loukannut tekijöiden, joiden etuja se valvoo, yksinoikeutta välittämällä heidän teoksiaan yleisölle tekijänoikeusdirektiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaisessa merkityksessä. Stichting Brein väittää kassaatiomenettelyssä, että gerechtshof on jättänyt liian vähälle huomiolle sen, että NSE:llä on ollut aktiivinen rooli, joka liittyy sen tallentamiin viesteihin, siinä merkityksessä, että se tunsii tallentamansa tiedot tai valvoi niitä. Se viittaa tässä yhteydessä siihen, että gerechtshofin arvio, jonka mukaan NSE:n palvelut ovat luonteeltaan puhtaasti teknisiä, automaattisia ja passiivisia, on virheellinen tai puutteellisesti (ei riittävän ymmärrettävästi) perusteltu, kun otetaan huomioon sen todenneen, että NSE on suorittanut väliintulon, joka on johtanut uuden yleisön tavoittamiseen.
- 13 Stichting Brein väittää lisäksi, että gerechtshof on jättänyt liian vähälle huomiolle sen, että kyseessä on loukkaus, jos palveluntarjoaja, kuten NSE, suorittaa yleisölle välittämisen (kuten gerechtshof on olettanut), ja ettei vetoaminen BW:n 6:196c §:ään ole esteenä vahvistusvaatimusten ja lopettamismääräystä koskevan vaatimuksen hyväksymiselle.
- 14 NSE väittää, että se on tarjonnut Usenet-palvelujen alustallaan pelkkiä aineiston välittämisen mahdollistavia tai toteuttavia välineitä, kuten tekijänoikeusdirektiivin johdanto-osan 27 perustelukappaleessa tarkoitetaan, ja ettei se siis itse ole suorittanut yleisölle välittämistä. Sen mukaan tämä ilmenee myös gerechtshofin toteamuksesta, jonka mukaan sen palvelut ovat luonteeltaan puhtaasti teknisiä, automaattisia ja passiivisia. Se väittää, että gerechtshofin toteamus, jonka mukaan se on suorittanut yleisölle välittämistä, on virheellinen tai perusteluiltaan käsittämätön.
- 15 NSE väittää, että se on BW:n 6:196c §:n 4 momentin (jolla sähköisestä kaupankäynnistä annetun direktiivin 14 artikla on saatettu osaksi Alankomaiden lainsäädäntöä) nojalla vapautettu kaikesta vastuusta.

Yhteenveto ennakkoratkaisupyyntöön perusteista

- 16 On kiistatonta, että NSE:n väliintulolla on saatettu suojattuja teoksia yleisön saataville ilman oikeudenhaltijoiden lupaa, koska joka tapauksessa osa binaareista sisälsi oikeuksia loukkaavaa aineistoa. Esillä on kysymys siitä, onko NSE suorittanut tekijänoikeusdirektiivin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yleisölle välittämistä, erityisesti tarjoamalla alustan, jonka kautta Usenetin käyttäjät voivat löytää ja ladata suojattuja teoksia uutisryhmien yleisnäkyvän ja/tai yksilöllisen viestitunnuksen avulla. Lisäksi on arvioitava, onko NSE:n toiminta esteenä sähköisestä kaupankäynnistä annetun direktiivin 14 artiklan 1 kohdan ja siten BW:n 6:196c §:n 4 momentin sovellettavuudelle.
- 17 Tekijänoikeusdirektiivissä ei määritetä, miten käsite ”yleisölle välittäminen” on ymmärrettävä. Se on unionin oikeuden itsenäinen käsite, jota on

tekijänoikeusdirektiivin johdanto-osan 23 perustelukappaleen mukaan tulkittava laajasti. (Pelkkä) aineiston välittämisen mahdollistavien tai toteuttavien välineiden tarjoaminen ei ole tekijänoikeusdirektiivissä (johdanto-osan 27 perustelukappale) tarkoitettua aineiston välittämistä. Gerechthofin mukaan pelkästä aineiston yleisölle välittämisen mahdollistavien tai toteuttavien välineiden tarjoamisesta ei ole kyse tilanteessa, joka koskee sellaisten mediasoittimien myyntiä, joille on valmiiksi asennettu lisäosia, jotka ovat internetissä saatavilla ja jotka sisältävät hyperlinkkejä kaikkien vapaasti saatavilla oleviin sivustoihin, joissa saatetaan saataville tekijänoikeuden suojaamia teoksia ilman oikeudenhaltijoiden lupaa. Siinä tapauksessa suoritetaan yleisölle välittäminen (unionin tuomioistuimen tuomio 26.4.2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300). Myöskään The Pirate Bayn, joka on digitaalinen alusta tiedostojen vaihtamista varten, hallinnoijien ei voida katsoa pelkästään huolehtivan aineiston yleisölle välittämisen mahdollistavien tai toteuttavien välineiden ”tarjoamisesta”. Tämä alusta nimittäin indeksoi torrent-tiedostoja, jotta alustan käyttäjät voivat löytää teokset, joihin näillä torrent-tiedostoilla viitataan, ja ladata niitä helposti. The Pirate Bay -alustan hallinnoijat suorittavat yleisölle välittämistä, koska he indeksoimalla metatietoja, jotka koskevat suojattuja teoksia, ja tarjoamalla hakutoiminnon mahdollistavat alustansa käyttäjille näiden teosten löytämisen ja jakamisen (unionin tuomioistuimen tuomio 14.6.2017, Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456).

- 18 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sähköisestä kaupankäynnistä annetun direktiivin 14 artiklan 1 kohdassa säädettyä vastuusta vapauttamista sovelletaan vain tapauksiin, joissa tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajan toiminta on luonteeltaan puhtaasti teknistä, automaattista ja passiivista, mikä tarkoittaa, ettei palvelun tarjoaja tunne eikä valvo palvelujensa vastaanottajan tallentamia tietoja. Vapauttamista ei sitä vastoin sovelleta, jos tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajalla on ollut aktiivinen rooli.
- 19 Direktiivissä 2019/790 säädetään uudesta järjestelystä, joka koskee verkkosisällönjakopalvelujen tarjoajien suorittamaa tekijänoikeudella suojattujen teosten tai muun suojatun aineiston yleisölle välittämistä ja ehtoja, joiden mukaisesti tällaisen palvelun tarjoaja on vastuussa ei-luvallisen yleisölle välittämisen tapauksissa (17 artikla). On kuitenkin epäselvää, onko tämä järjestely ja missä laajuudessa uutta oikeutta, ja miten asioita on arvioitava ennen sen voimaantuloa sovelletun oikeuden nojalla.
- 20 Hoge Raad katsoo, että vastaukseen siihen, onko NSE suorittanut yleisölle välittämistä, liittyy epävarmuutta. Gerechthof on yhtäältä todennut, että NSE:n palvelut ovat luonteeltaan puhtaasti teknisiä, automaattisia ja passiivisia. Tältä osin ei voida sulkea pois ratkaisua, jonka mukaan NSE on ainoastaan tarjonnut välineet tekijänoikeusdirektiivin johdanto-osan 27 perustelukappaleessa tarkoitettulla tavalla. Toisaalta on niin, että NSE:n väliintulolla on saatettu suojattuja teoksia yleisön saataville ilman oikeudenhaltijoiden lupaa. NSE on mahdollistanut, että nämä teokset on voitu löytää uutisryhmien yleisnäkyvän

- ja/tai yksilöllisen viestitunnuksen avulla ja että käyttäjät ovat voineet ladata ne alustan kautta.
- 21 Kun otetaan huomioon yleisölle välittämisen käsitteelle annettava laaja merkitys, ei voida sulkea pois, että NSE:n toimintaa on pidettävä tekijänoikeusdirektiivin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna yleisölle välittämisenä. Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys koskee tätä tulkintaa.
  - 22 Jos ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi, tulee esiin kysymys siitä, onko sen vahvistaminen, että NSE on suorittanut tekijänoikeusdirektiivin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yleisölle välittämisen, esteenä sähköisestä kaupankäynnistä annetun direktiivin 14 artiklan 1 kohdan soveltamiselle. Toinen ennakkoratkaisukysymys koskee tätä tulkintaa.
  - 23 On mahdollista, että sähköisestä kaupankäynnistä annetun direktiivin 14 artiklan 1 kohdan tarkoituksena on rajoittaa hosting-palvelujen vastuuta riippumatta siitä, onko kyseessä tekijänoikeusdirektiivin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yleisölle välittäminen. On myös mahdollista, että jo kun on kiistatonta, että NSE on suorittanut yleisölle välittämisen, on oletettava, että sillä on ollut aktiivinen rooli, joka on esteenä menestyksekkäälle vetoamiselle sähköisestä kaupankäynnistä annetun direktiivin 14 artiklan 1 kohtaan.
  - 24 Jos ensimmäiseen tai toiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan kieltävästi, tulee esiin kysymys siitä, onko NSE:llä ollut palvelujaan tarjoamalla aktiivinen rooli, joka on muutoin esteenä sähköisestä kaupankäynnistä annetun direktiivin 14 artiklan 1 kohdan soveltamiselle. Kolmas ennakkoratkaisukysymys koskee tätä tulkintaa.
  - 25 Jos todetaan, että NSE on suorittanut yleisölle välittämisen, ja se voi lisäksi vedota menestyksekkäästi sähköisestä kaupankäynnistä annetun direktiivin 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun vastuusta vapauttamiseen, on selvitettävä, voitiinko NSE:tä – oikeudenloukkaajana – vaatia lopettamaan loukkaaminen tai voitiinko sitä vastaan antaa muun tyyppinen määräys, joka pitää sisällään enemmän kuin mitä sähköisestä kaupankäynnistä annetun direktiivin 14 artiklan 3 kohdassa mainitaan. Neljäs ennakkoratkaisukysymys koskee tätä tulkintaa.
  - 26 Unionin tuomioistuimen tuomiossa 12.7.2011, L'Oréal, todetaan, että oikeudenloukkaajaa vastaan annettu määräys muodostuu loogisesti siitä, että tätä kielletään jatkamasta loukkausta, kun taas sen palvelun tarjoajan tilanne, jonka avulla rikkominen suoritetaan, on monimutkaisempi ja siihen sopivat muun tyyppiset tuomioistuinten määräykset (129 kohta). Sähköisestä kaupankäynnistä annetun direktiivin 14 artiklan 3 kohdassa säädetään, että 14 artikla ei vaikuta tuomioistuimen tai hallintoviranomaisen mahdollisuuteen vaatia jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmien mukaisesti palvelun tarjoajaa lopettamaan tai estämään väärinkäytökset. Sähköisestä kaupankäynnistä annetun direktiivin 15 artiklan perusteella jäsenvaltiot eivät saa kuitenkaan asettaa palvelun tarjoajille 14 artiklassa tarkoitettujen palvelujen toimittamisen osalta yleistä velvoitetta valvoa

tallentamiaaan tietoja eivätkä yleistä velvoitetta pyrkii aktiivisesti saamaan selville laitonta toimintaa osoittavia tosiasioita tai olosuhteita.

TYÖASIAKIRJA